

Raport final de activitate

Camelia Petrescu

**Studiu de cercetare
în cadrul proiectului cu tema:**

**Cercetări privind falsificarea alimentelor, a practicilor alimentare frauduloase
și impactul acestora asupra stării de sănătate a populației**

I Context

Legislația alimentară generală a stabilit principiul analizei riscurilor drept principiu general al legislației UE în domeniul alimentar. Ea a creat un sistem de siguranță alimentară al UE în care responsabilitatea pentru evaluarea riscurilor (știința) și pentru gestionarea riscurilor (politica) sunt ținute separat. Autoritatea Europeană pentru Siguranță Alimentară (EFSA) a fost înființată ca agenție independentă a UE responsabilă cu consilierea științifică privind riscurile asociate lanțului agroalimentar.

Rezultatele unei verificări a adecvării legislației alimentare generale, publicate la începutul acestui an, a confirmat ca legislația își îndeplinește obiectivele principale de a asigura un înalt nivel de protecție a sănătății umane și buna funcționare a pieței interne. În special, abordarea bazată pe riscuri a legislației alimentare a UE a ridicat nivelul general de protecție împotriva eventualelor riscuri în materie de siguranță alimentară. Cu toate acestea, verificarea adecvării a evidențiat, de asemenea, preocupările cetățenilor cu privire la transparența studiilor științifice și a procesului de evaluare a riscurilor în cadrul lanțului agroalimentar.

La 6 octombrie 2017, inițiativa cetățenească europeană intitulată „Interzicerea ghioșatului și protecția oamenilor și mediului de pesticide toxice” a fost prezentată Comisiei împreună cu declarațiile de susținere din partea a 1.070.865 de europeni. Una dintre solicitările din cadrul inițiativei a fost îmbunătățirea transparenței studiilor științifice transmise Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și înlesnirea comandării de studii de către autoritățile publice. Comisia a răspuns la aceasta inițiativa la 12 decembrie 2017. Patru inițiative cetățenești de succes au colectat până în prezent peste 1 milion de semnături fiecare, iar Comisia a întreprins acțiuni subsecvente.

Comisia Europeană ia măsuri pentru creșterea încrederii în studiile științifice în domeniul siguranței alimentare. Astăzi, Comisia Europeană răspunde preocupărilor exprimate de cetățeni în cadrul unei inițiative cetățenești europene de succes printr-o propunere de îmbunătățire a transparenței studiilor științifice în domeniul siguranței alimentare. Propunerea se bazează, de asemenea, pe verificarea de către Comisie a adecvării legislației alimentare generale care, deoarece datează din 2002 și necesită o actualizare.

Prim-vicepreședintele Frans Timmermans a declarat: „În prezent, abordăm preocupările cetățenilor de a îmbunătăți transparența luării deciziilor, de a oferi un acces mai bun la informațiile relevante și de a asigura faptul că la baza deciziilor în acest domeniu sensibil rămâne o evaluare de încredere a riscurilor, bazată pe știință.”

Propunerea va oferi cetățenilor un acces mai bun la informațiile referitoare la aprobările privind lanțul agroalimentar transmise Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA). De asemenea, va oferi posibilitatea solicitării de către Comisie a unor studii suplimentare și îi va implica mai mult pe oamenii de știință din statele membre în procedurile de aprobare.

Vytenis Andriukaitis, comisarul european pentru sănătate și siguranța alimentară, a declarat: „Evaluarea riscurilor privind siguranța alimentară în UE este una dintre cele mai stricte din lume. Ea va deveni de acum înainte și mai solidă prin adoptarea unor norme mai clare privind transparența și printr-o comunicare mai eficientă a riscurilor pe parcursul întregului proces. Datorită acestei reforme, cetățenii vor avea un acces imediat la studiile științifice care vin în sprijinul cererilor de autorizare. Fac apel la statele membre și la Parlamentul European să transforme cât mai rapid această propunere într-un act legislativ, astfel încât să putem oferi cetățenilor rezultate concrete înainte de alegerile europene de anul viitor.”

Comisia propune o revizuire țintită a regulamentului privind legislația alimentară generală, combinată cu o revizuire a opt acte legislative sectoriale, pentru a le aduce în conformitate cu normele generale și pentru a consolida transparența în ceea ce privește, aditivii pentru hrana animalelor, aromele de fum, materialele care intra în contact cu alimentele, aditivii alimentari, enzimele și aromele alimentare, produsele de protecție a plantelor și alimentele noi.

Principalele elemente ale propunerii:

Asigurarea unei transparențe sporite, permițând cetățenilor un acces automat și imediat la toate informațiile legate de siguranța prezentate de industrie în cadrul procesului de evaluare a riscurilor;

Crearea unui registru european comun al studiilor comandate, pentru a garanta faptul că întreprinderile care solicită o autorizație prezintă toate informațiile relevante și nu ascund studiile nefavorabile;

Posibilitatea solicitării unor studii suplimentare de către Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, la cererea Comisiei și finanțate de la bugetul UE;

Obligația consultării părților interesate și a publicului cu privire la studiile prezentate de industrie în sprijinul cererilor de autorizare a produselor;

Creșterea implicării statelor membre în structura, guvernanta și grupurile științifice ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară;

Consolidarea comunicării riscurilor către cetățeni, prin acțiuni comune de creștere a încrederii consumatorilor, prin promovarea sensibilizării și înțelegerii publicului și printr-o mai bună explicare a avizelor științifice emise de Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară, precum și a elementelor care stau la baza deciziilor privind gestionarea riscurilor.

Asigurarea unei transparente sporite, permițând cetățenilor un acces automat și imediat la toate informațiile legate de siguranța prezentate de industrie în cadrul procesului de evaluare a riscurilor.

II Centrul UE pentru creșterea calității alimentelor și combaterea fraudei alimentare

Ca reacție la preocupările consumatorilor referitoare la calitatea alimentelor și la practicile frauduloase din sectorul alimentar, Comisia Europeană a lansat un Centru de cunoștințe pentru creșterea calității alimentelor și combaterea fraudei alimentare, dirijat de Centrul Comun de Cercetare.

Centrul, o rețea formată din experți ai Comisiei și din experți externi, va sprijini factorii de decizie de la nivelul UE și autoritățile naționale prin facilitarea accesului la informații și prin schimbul de cunoștințe științifice actuale privind fraudele alimentare și aspectele legate de calitatea produselor alimentare.

Preocupările legate de fraudele alimentare și de calitatea alimentelor subminează încrederea consumatorilor și afectează întregul lanț de aprovizionare cu alimente din Europa, de la fermieri până la comercianții cu amănuntul. Printre alimentele care au făcut recent obiectul unor cazuri de fraude alimentare se numără uleiul de măsline, vinul, mierea, pestele, produsele lactate, carnea și pasărilor de crescătorie. Consumatorii pot fi expuși unor practici de marketing incorecte, în special în ceea ce privește produsele alimentare cu compoziție foarte diferită, vândute pe piețe diferite în ambalaje similare.

Înainte de lansare, Comisarul Navracsics a afirmat: „Mâncarea este un domeniu în care știința poate să-și demonstreze, foarte direct și concret, utilitatea pentru cetățeni. Calitatea alimentelor pe care le consumăm este importantă pentru noi toți. De vreme ce fraudele alimentare reprezintă activități infracționale transnaționale, UE joacă un rol evident în contracararea acestor practici. Lansarea Centrului de cunoștințe pentru creșterea calității alimentelor și combaterea fraudei alimentare este un pas important în direcția cea bună. Centrul va contribui la protejarea integrității lanțului alimentar al UE și la garantarea calității produselor alimentare, generând astfel o valoare adăugată clară pentru europeni.”

Comisarul Jourová a afirmat: „Comisia abordează cu mare seriozitate problema calității produselor alimentare și a diferențierii incorecte, luând măsuri concrete pentru a aborda această problema. Furnizarea de dovezi științifice mai bune reprezintă o parte esențială a acestui demers. Acest Centru de cunoștințe nou creat, reunind experți și cunoștințe din interiorul și din afara Comisiei Europene, va contribui, în plus, la colectarea și prelucrarea dovezilor științifice. Activitatea sa va contribui, de asemenea, la dezvoltarea unei metodologii comune de testare, care, la rândul ei, ne va ajuta să aplicăm și să asigurăm respectarea legislației alimentare și în materie de protecție a consumatorului”.

Centrul de cunoștințe pentru creșterea calității alimentelor și combaterea fraudei alimentare:

- va coordona activitățile de supraveghere a pieței, cum ar fi cele privind compoziția și proprietățile organoleptice ale alimentelor prezentate în același ambalaj al aceleiași mărci pe mai multe piețe din UE;
- va opera un sistem de informare și avertizare timpurie în cazurile de fraude alimentare, de exemplu prin monitorizarea mass-mediei și furnizarea acestor informații publicului larg;
- va interconecta sistemele de informații ale statelor membre și ale Comisiei, de exemplu bazele de date care descriu compoziția anumitor produse agroalimentare cu valoare înaltă, cum ar fi vinul sau uleiul de măsline;
- va genera cunoștințe specifice fiecărei țări, de exemplu prin cartografierea competențelor și a infrastructurilor de laborator din statele membre.

Centrul de cunoștințe pentru creșterea calității alimentelor și combaterea fraudei alimentare va produce buletine informative, hărți interactive, baze de date și rapoarte periodice și va face publice aceste informații. Centrul de cunoștințe va fi complet finanțat de Comisia Europeană. Dimensiunea grupurilor tematice de experți va depinde de obiectul activității sale. Centrul de cunoștințe va completa Rețeaua UE împotriva fraudelor alimentare, furnizând o interfață între știința și elaborarea politicilor în domeniu.

CCE va analiza politica în materie de siguranța alimentară.

Curtea de Conturi Europeană desfășoară un audit cu privire la politica UE în materie de siguranță alimentară. Auditorii vor examina dacă modelul UE de siguranță alimentară are o bază solidă și dacă punerea sa în aplicare asigură faptul că produsele alimentare consumate în UE sunt protejate de pericole chimice. Curtea a publicat și o nota de informare cu privire la politica UE în materie de siguranță alimentară, acest document fiind conceput ca o sursă de informații pentru persoanele interesate de subiect.

Politica UE privind siguranța alimentară are la bază o abordare integrată și include măsuri vizând întregul lanț alimentar: de la hrana pentru animale, sănătatea animalelor, protecția plantelor și producția alimentară până la procesare, depozitare, transport, import, export și vânzarea cu amănuntul. Ea implică asigurarea unui sistem eficace de control, gestionarea relațiilor cu țările din afara UE și cu organizațiile internaționale și asigurarea unui

management al riscurilor bazat pe probe științifice. Modelul UE de siguranța alimentară se bazează pe un sistem solid și eficace de monitorizare și de control pentru a asigura o politică „de la ferma la consumator” care să fie coerentă.

Siguranța alimentară poate fi amenințată de trei tipuri de pericole: fizice, biologice și chimice. Auditul Curții se va axa pe sistemul de control care privește pericolele chimice, adică acele substanțe toxice care apar în mod natural sau care sunt adăugate în cursul producției sau al manipulării alimentelor. Printre acestea se numără agenții de curățare, pesticidele și anumite metale. Deși există controale destinate să asigure faptul că substanțele chimice sunt utilizate în conformitate cu legea (de exemplu, în cazul pesticidelor în agricultură), este prezentă totuși posibilitatea ca reziduurile să afecteze etape ulterioare din lanțul de aprovizionare cu alimente.

„Unul dintre principalele obiective ale UE este să protejeze siguranța alimentelor pe care le consumăm”, a declarat domnul Janusz Wojciechowski, membrul Curții de Conturi Europene responsabil de audit. „Acest audit va ajuta consumatorii să înțeleagă mai bine cum funcționează modelul de siguranța alimentară al UE și va contribui la încrederea lor în politica alimentară a Uniunii.”

Pentru perioada 2014 - 2020, plafonul total al cheltuielilor din bugetul UE pentru „Siguranța alimentelor și a hranei pentru animale, sănătatea și bunăstarea animalelor și domeniul fitosanitar” este de 1,89 miliarde de euro.

III Romania, pe locul 38 în lume în privința securității alimentare. Care sunt domeniile la care stăm foarte bine?

Corteva Agriscience™, Divizia de Agricultură a DowDuPont, și Economist Intelligence Unit (EIU), au publicat rezultatele Global Food Security Index 2018 - GFSI (Indicele Global al Securității Alimentare, ediția 2018). Acest raport, sponsorizat de Corteva Agriscience, oferă un cadru comun pentru înțelegerea cauzelor lipsei siguranței alimentare pe plan global.

Pentru prima dată în istoria acestui indice, Singapore ocupă prima poziție în GFSI 2018. Singapore este aici parțial datorită creșterii de circa 30% a PIB-ului pe cap de locuitor în intervalul 2012-2018, precum și ponderii de doar 6,9% a cheltuielilor medii alocate de o gospodărie pentru achiziția mâncării – accesibilitatea alimentelor este foarte ridicată. Dincolo de creșterea PIB-ului, Singapore, dintre toate țările analizate de acest indice, are cele mai mici tarife aplicate importurilor agricole.

Criteriile de notare a țărilor din GFSI sunt stabilite în urma analizei dinamicii sistemelor alimentare și efectelor globale ale schimbărilor de mediu. GFSI este primul instrument de examinare a siguranței alimentare din perspectiva accesibilității, disponibilității și calității hranei din 113 țări. În mare parte dintre aceste țări este activă și compania Corteva Agriscience.

Rezultatele acestei cercetări arată că țările cu un nivel mediu sau mic al veniturilor au înregistrat în 2018 cele mai mari creșteri, semnalând o orientare spre adoptarea unor măsuri de

securitate alimentara mai eficiente. Dezvoltarea infrastructurii agricole și creșterea capacității de producție utila pentru a hrăni o populație aflata în creștere sunt considerate principalele motive ale îmbunătățirilor consemnate de raport.

Efectele schimbărilor de mediu

În 2018, GFSI a inclus o categorie nouă dedicată mediului, subliniind nevoia de conservare a resurselor, de adaptare la schimbările climatice și de adoptare a unor practici sustenabile în agricultura. Folosind informații despre schimbarea temperaturii, despădurirea terenurilor și epuizarea resurselor de apă, categoria „Resurse Naturale și Capacitate de adaptare” a fost utilizata pentru măsurarea efectelor viitoare aduse de schimbarea mediului asupra tarilor din GFSI. Faptul că indicele a luat în calcul și date din categoria „Resurse Naturale și Capacitate de adaptare” a făcut ca scorul mediu al tarilor cu venituri ridicate să scadă mai mult decât cel al celor din alte grupe de venit. Oricum, fiecare tara va trebui să se pregătească pentru a face fata acestor riscuri.

„Includerea categoriei „Resurse și Capacitate de adaptare” oferă liderilor globali un nou instrument de măsurare a securității alimentare și ne ajuta să vedem consecințele pe care le au acțiunile noastre pe termen lung în materie de schimbări climatice”, declara Jerry Flint, Global Initiatives & Sustainability Leader în cadrul Corteva Agriscience. „Posibilitatea de a vedea riscurile la care suntem expuși, oferă liderilor din domeniul agricol șansa unei mai bune poziționări pentru a răspunde acestor provocări. Să știm cum se întrepătrund aceste riscuri și ce înseamnă fiecare dintre ele luat individual, oferă șansa de a diminua o parte din pericole și de a ne adapta mai bine pentru viitor”.

GFSI a ajuns la concluzia ca schimbările climatice globale induc un grad de nesiguranță în producerea și distribuirea hranei și creează probleme noi, fără precedent. Anticiparea este mai dificila pe terenuri necunoscute, iar capacitatea de adaptare a sistemelor alimentare devine foarte importanta.

Modificări în procedeu de evaluare

În ciuda îmbunătățirilor evidențiate de GFSI 2018 la capitolele disponibilitate și accesibilitate a alimentelor, în general a scăzut calitatea mâncării și nivelul siguranței alimentare, în parte datorita unei diete slab diversificate și a unei calități slabe a proteinelor. Au fost consemnate îmbunătățiri în adoptarea unor direcții și strategii nutriționale naționali, precum și în lanțurile de retail alimentar. Cu toate acestea, indicele arata ca tarile ar trebui să facă mai mult pentru siguranța și calitatea alimentelor, mai ales pentru combaterea riscului de contaminare pe lanțul de aprovizionare.

Pentru al doilea an consecutiv s-a înregistrat o scădere a poziției Statelor Unite în GFSI. SUA au ocupat în intervalul 2012 și 2016 prima poziție, dar anul acesta sunt pe poziția a treia, la egalitate cu Regatul Unit. Scăderea reflecta o rata lenta de implementare a unor îmbunătățiri

comparativ cu alte țări, fără a se înregistra o diminuare a punctajului general al țării (85 de puncte în 2018, fata de 84,6 în 2017). Din anul 2016 SUA a înregistrat un scor mai mic la capitolul stabilitate politica, fapt care a împiedicat evoluția securității alimentare în intervalul 2016 și 2018. Amenințarea venită cu impunerea unor bariere comerciale poate determina o creștere a prețului alimentelor, ceea ce va afecta în continuare punctajul SUA.

Romania se situează pe poziția a 38-a în acest clasament cu un scor total de 68,9 puncte - o îmbunătățire cu un punct fata de anul 2017. Dintre cele trei criterii analizate Romania a obținut cel mai bun punctaj pentru Calitatea și siguranța alimentelor (locul 32 în lume), urmat de Disponibilitatea hranei (poziția 35) și Accesibilitatea acesteia (locul 43). Romania a obținut punctaj maxim (100 de puncte) pentru un număr mare de categorii analizate de acest indice. Astfel, a fost remarcata existenta unui mediu favorabil pentru siguranța alimentara, dar și o varietate mare de surse de finanțare pentru fermieri. La aceasta se adaugă un risc scăzut ca rata de urbanizare să afecteze producția agricola.

Raportul menționează dedicarea autorităților romane pentru creșterea standardelor alimentare, existenta unui ghid pentru o dieta echilibrata și bogata în nutrienții, prezenta unei strategii de îmbunătățire a alimentației și colectarea de date privind deficiențele populației cauzate de nutriție. Siguranța alimentara din Romania este susținută de existenta unei capacitați suficiente de stocare a mâncării, potrivit indicelui. De asemenea, românii au acces foarte bun la surse de apă potabilă, precum și o rețea bine dezvoltata de magazine alimentare. În același timp, țara a înregistrat scoruri reduse pentru procentul mare din veniturile unei familii alocat pentru achiziționarea hranei, infrastructura din domeniul agricol și volatilitatea producției agricole, deoarece Romania a raportat diferențe mari între producțiile agricole înregistrate anual în ultimele doua decenii.

IV „Eat ORIGINAL! Unmask your food” - Inițiativa europeana pentru prevenirea fraudelor și protejarea consumatorilor

Colegiul comisarilor europeni a hotărât să înregistreze inițiativa cetățeneasca europeana intitulata „Eat ORIGINAL! Unmask your food”. Obiectivul declarat al inițiativei cetățenești propuse este de a impune declararea obligatorie a originii pentru toate produsele alimentare, in scopul de a preveni fraudele, de a proteja sănătatea publica și de a garanta dreptul consumatorilor de a fi informați.

Decizia Comisiei de a înregistra inițiativa se refera doar la admisibilitatea juridica a propunerii. Comisia nu a analizat conținutul inițiativei in aceasta etapa.

Înregistrarea inițiativei a avut loc la 2 octombrie 2018 și este punctul de plecare al unui proces care va dura un an, timp in care organizatorii vor strânge semnături in sprijinul inițiativei. Dacă, după un an, inițiativa va beneficia de un milion de declarații de susținere din cel puțin șapte state membre, Comisia va avea la dispoziție trei luni pentru a lua o decizie: fie să dea curs solicitării, fie să o respingă, in ambele cazuri trebuind să își argumenteze decizia.

Inițiativa cetățenești europene au fost introduse de Tratatul de la Lisabona, fiind lansate ca instrumente prin care cetățenii pot contribui la stabilirea agendei de lucru, odată cu intrarea în vigoare a Regulamentului privind inițiativa cetățenească europeană, care pune în aplicare dispozițiile din tratat.

Odată înregistrată oficial, o inițiativă cetățenească europeană da posibilitatea ca un număr de un milion de cetățeni din cel puțin un sfert din statele membre ale UE să invite Comisia Europeană să propună un act juridic în domeniile în care Comisia are competența de a acționa.

Condițiile de admisibilitate, astfel cum sunt prevăzute în Regulamentul privind inițiativa cetățenească europeană, sunt: acțiunea propusă să nu se afle în mod vădit în afara sferei de competență a Comisiei în ceea ce privește prezentarea unei propuneri de act legislativ, să nu fie în mod vădit abuzivă, nerespectabilă sau vexatorie și să nu contravină în mod vădit valorilor Uniunii.

Preparatele de tip fast-food sunt adesea mai ieftine și mai ușor de găsit și gătit decât bucatele din alimente proaspete. Sistemul alimentar globalizat nu oferă dietele necesare oamenilor pentru o viață sănătoasă, dar contribuie la creșterea ratei de obezitate și la excesul de greutate în special în statele care importă majoritatea alimentelor.

"Din păcate, mărfurile și hrana industrializată ieftină sunt mult mai ușor de comercializat la nivel internațional", a spus Graziano da Silva directorul general al Food and Agriculture Organisation of the United Nations (FAO) Organizația pentru Alimentație și Agricultură a Națiunilor Unite, adresându-se participanților la un atelier tehnic privind siguranța alimentară și alimentația sănătoasă, organizat de Academia Pontificală de Științe a Vaticanului.

Problema accelerează în statele insulare mici în curs de dezvoltare din Pacific, care trebuie să importe cea mai mare parte a alimentelor lor, având rate de obezitate variind de la 30 la sută și mai mult în Fiji la 80 la sută în rândul femeilor din Samoa Americană.

În cel puțin 10 țări insulare din Pacific, mai mult de 50% (și până la 90%) din populație sunt supraponderali. Consumul excesiv al alimentelor industrializate din import bogate în sare, sodiu, zahăr și grăsimi trans este principalul vinovat de această situație.

Estimările indică faptul că în prezent, la nivel global există peste 2,6 miliarde de persoane supraponderale iar prevalența obezității a crescut de la 11,7% în 2012 la 13,2% în 2016.

Dacă nu vom adopta acțiuni urgente pentru a opri creșterea ratelor de obezitate, în curând vom avea mai mulți oameni obezi decât subnutriți în lume, a spus Graziano da Silva. "Există mai mulți factori care conduc la această pandemie globală a obezității. Dietele nesănătoase sunt printre cei mai semnificativi factori."

El a subliniat disponibilitatea și accesibilitatea crescută a tipurilor de alimente care sunt foarte bogate în grăsimi, zahăr și sare, ale căror vânzări au fost stimulate de un marketing intens și de publicitate.

"Alimentele nesănătoase de tip fast-food sunt cel mai bun exemplu în acest sens. Acest tip de mâncare este mai ieftin și mai ușor de accesat și pregătit decât alimentele proaspete, în special pentru persoanele sărace din zonele urbane", a declarat Graziano, menționând ca atunci când resursele pentru hrana devin limitate, oamenii aleg alimente mai puțin costisitoare, care au adesea o densitate calorică mare și un nivel scăzut de nutrienți.

Consumul acestor alimente ieftine este totuși la un cost ridicat pentru societate, cu obezitatea ca factor de risc pentru multe boli non-transmisibile, cum ar fi bolile cardiace, accidentul vascular cerebral, diabetul zaharat și unele forme de cancer.

V Calitate - Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentația și Agricultură (FAO) - Comerțul și consumul de alimente nesănătoase ieftine

"Statele ar trebui să aibă legi care să protejeze dietele sănătoase și locale și să încurajeze sectorul privat să producă alimente sănătoase", a declarat Graziano da Silva. Acestea ar putea include taxe pe produsele alimentare nesănătoase; etichetarea clară și informativă a produselor; restricționarea publicității pentru copii la alimentele nesănătoase; și o reducere a nivelurilor de sare și zahăr utilizate pentru producerea alimentelor sau chiar interzicerea utilizării unor ingrediente cum ar fi grăsimile trans.

Guvernele ar trebui, de asemenea, să încurajeze diversificarea alimentelor și să faciliteze accesul pe piața pentru produsele locale provenite din fermele de familie, de exemplu programele de alimentație școlară care leagă producția locală de mesele școlare, stimulând astfel economia locală, promovând în același timp o dietă sănătoasă pentru copii.

Directorul general al FAO a mai spus ca acordurile comerciale trebuie să fie concepute astfel încât costurile pentru producerea alimentelor locale să fie mai mici, reducând în același timp aflusul de alimente ieftine, importate, bogate în grăsimi, zahăr și sare.

El a subliniat, de asemenea, importanța educației, inclusiv programele școlare care îi învață pe copii despre preparatele sănătoase și alegerile sănătoase ale alimentelor, precum și un acces sporit a consumatorilor la informație pentru a promova conștientizarea și alegerile dietetice mai sănătoase.

Citate de la atelier de lucru:

Lawrence Haddad, director executiv al Alianța Globală pentru Îmbunătățirea Nutriției (GAIN):

"Alimentele consumate sunt la baza tuturor formelor de malnutriție și principalul motor al bolilor. Dar calitatea dietei nu îmbunătățește automat veniturile - va fi necesară o acțiune sistemică concertată la un nivel ridicat pentru a o îmbunătăți. Alianța Globală pentru Îmbunătățirea Nutriției (GAIN) saluta conducerea FAO în această sferă de intervenție și este mandată să fie partener în această problemă critică."

Dr. Amare Ayalew, Directorul Parteneriatului pentru Controlul Aflatoxinelor, Africa:

"Siguranța alimentelor a rămas un pilon orfan al securității alimentare. Scala și complexitatea contaminării cu aflatoxine a culturilor discontinue și a celor pentru comerț în Africa ilustrează necesitatea unor parteneriate în vederea unei schimbări sistemice. Provocarea pentru securitatea alimentară este prea mare și prea complexă pentru a rămâne în sarcina unui singur jucător responsabil."

Jessica Fanzo, Ofiter Senior de Programe, FAO:

"Efectuarea de investiții care să asigure sisteme alimentare și medii alimentare ce oferă o dietă sănătoasă și mai sigură pentru toată lumea este o sarcină dificilă datorită complexității și compromisurilor ce le implică, precum și a gamei de factori de decizie care modelează aceste sisteme. Elaboratorii de politici publice trebuie să dețină cele mai recente și mai riguroase dovezi atunci când formulează politici pentru a se orienta către sisteme de alimentație prietenoase. De cele mai multe ori, aceștia funcționează în neștiință, cu date limitate despre ceea ce funcționează pentru contextul lor specific. FAO lucrează cu statele pentru a colecta mai bine datele necesare pentru acțiuni de îmbunătățire a sănătății și siguranței dietelor."

VI Dublul standard de calitate a produselor alimentare

Dublul standard de calitate a produselor alimentare - CE publică metodologia comună de testare Comisia Europeană a publicat o nouă metodologie comună pentru compararea calității produselor alimentare pe teritoriul UE. Centrul Comun de Cercetare (JRC), serviciul pentru știință și cunoaștere din cadrul CE, a dezvoltat o metodologie care le va permite autorităților naționale pentru protecția consumatorilor să efectueze teste cu scopul de a compara compoziția și caracteristicile produselor alimentare vândute în ambalaje similare în Uniunea Europeană.

Centrul Comun de Cercetare prezintă metodologia, în cadrul unei reuniuni a forumului la nivel înalt privind o mai bună funcționare a lanțului de aprovizionare cu alimente.

Elzbieta Bieńkowska, comisarul pentru piața internă, industrie, antreprenorial și IMM-uri, a declarat: „Toți consumatorii europeni au dreptul la un tratament echitabil în cadrul pieței unice. Metodologia comună pe care am elaborat-o împreună cu statele membre, cu organizațiile consumatorilor și cu părțile interesate din cadrul lanțului alimentar ne va ajuta să colectăm dovezile necesare pentru a face lumina cu privire la compozițiile diferite ale produselor alimentare comercializate sub aceeași marcă pe teritoriul UE. Mă bucur că forumul dedicat referitor la lanțul de aprovizionare cu alimente a ajutat părțile relevante să se facă auzite într-o dezbateră consistentă și constructivă.”

Věra Jourová, comisarul pentru justiție, consumatori și egalitatea de gen, a declarat la rândul său: „Piața unică nu poate fi o piață a dublului standard. Toții cetățenii UE trebuie să simtă că sunt tratați în același mod și că li se oferă informații corecte și clare despre produsele pe care le cumpără. Ei nu pot fi induși în eroare de ambalaje similare. Încurajez toate autoritățile

naționali să utilizeze aceasta metodologie în lunile următoare ca să putem pune capăt acestei practici.”

Tibor Navracsics, comisarul pentru educație, cultura, tineret și sport și responsabil cu Centrul Comun de Cercetare, a spus: „Consumatorii europeni au dreptul de a fi protejați împotriva practicilor înșelătoare de marketing cu privire la alimentele pe care le consuma și la produsele pe care le folosesc și trebuie să aibă încredere în informațiile furnizate de producători. Centrul Comun de Cercetare al Comisiei Europene a elaborat o procedură armonizată pentru evaluarea obiectivă a diferențelor percepute în materie de calitate a produselor. Acesta este un exemplu excelent al modului în care activitatea științifică de prim rang le aduce beneficii directe cetățenilor.”

Forumul la nivel înalt pentru o mai bună funcționare a lanțului de aprovizionare cu alimente, desemnat de Comisie să abordeze problema dublei calități a produselor alimentare, i-a conferit Centrului Comun de Cercetare mandatul de a elabora metodologia în iunie 2017.

Metodologia vine în completarea acțiunilor anunțate în inițiativa Comisiei intitulată „Noi avantaje pentru consumatori”, care își propune:

- să clarifice și să consolideze drepturile consumatorilor, interzicând inclusiv practicile de aplicare a unor duble standarde în materie de calitate, care sunt înșelătoare pentru consumatori;
- să capaciteze entitățile calificate să lanseze acțiuni reprezentative în numele consumatorilor;
- să introducă competente de sancționare mai puternice pentru autoritățile din statele membre responsabile cu protecția consumatorilor.

Protocol comun de testare

Toate produsele alimentare comercializate în UE trebuie să respecte reglementări stricte în materie de securitate. Consumatorii trebuie să fie informați cu privire la caracteristicile esențiale prevăzute în special de legislația UE privind etichetarea produselor și nu trebuie să fie induși în eroare de ambalaj. Autoritățile naționale care se ocupa cu siguranța alimentară și protecția consumatorilor au obligația de a se asigura ca alimentele introduse pe piața unică respecta legislația relevantă a UE.

Metodologia de testare va ajuta autoritățile să stabilească dacă produsele alimentare sunt comercializate în conformitate cu legislația europeană.

Metodologia se bazează pe principii-cheie, cum ar fi transparenta, comparabilitatea, selecția de eșantioane similare și testarea produselor.

Sub coordonarea Centrului Comun de Cercetare, laboratoare din mai multe state membre ale UE vor aplica această metodologie într-o campanie de testare paneuropeană pentru a colecta date cu privire la amploarea problemei reprezentate de dublul standard de calitate a

produselor. Primele rezultate ar urma să fie disponibile la sfârșitul lui 2018. Acest exercițiu ar trebui să ofere orientări practice pentru autoritățile care investighează practicile înșelătoare.

Context: Ca răspuns la problema dublului standard de calitate a produselor, semnalata de câteva țări din UE, Comisia Europeană a luat o serie de măsuri pentru a garanta ca cetățenii pot avea încredere în produsele pe care le cumpără, indiferent de locul în care trăiesc.

În afara de metodologie, au mai fost adoptate și alte măsuri, printre care:

- un set de orientări privind aplicarea legislației UE în domeniul alimentelor și protecției consumatorilor la produsele cu dublu standard de calitate.
- propunere de modificare a Directivei privind practicile comerciale neloiale, în baza inițiativei „Noi avantaje pentru consumatori”, adoptată de Comisie la 11 aprilie 2018, pentru a oferi claritate juridică în evaluarea potențialelor cazuri de standarde duble de calitate.

VII Evitarea toxiiinfecțiilor alimentare în perioadele cu temperaturi ridicate

În sezonul cald crește riscul alterării alimentelor și, implicit, al apariției de toxiiinfecții alimentare și, de aceea, este bine să fie respectate câteva măsuri simple, dar foarte eficiente. Autoritatea Națională Sanitară Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor - ANSVSA recomandă populației ca, în perioadele cu temperaturi ridicate, să acorde o mai mare atenție modului în care păstrează sau prepară alimentele și a locurilor de unde acestea sunt cumpărate.

Astfel, consumatorilor li se recomandă:

Să cumpere produse alimentare numai din locuri sau spații înregistrate sau autorizate sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor, pentru ca le oferă garanția unor produse sigure, care sunt controlate sanitar veterinar și pentru siguranța alimentelor și care sunt depozitate în condiții corespunzătoare de temperatură și igienă;

Cat mai repede posibil după cumpărare, alimentele de origine animală se fie introduse în frigider, unde se păstrează astfel: carnea refrigerată, laptele, produsele din lapte și ouăle la o temperatură de refrigerare de preferință între 0°C+4°C și separat în funcție de categoria de produs, iar carnea congelată la o temperatură cât mai scăzută, respectiv sub -12°C;

Să ambaleze separat alimentele care urmează a fi depozitate în frigider și să le mențină în decursul perioadei de valabilitate, la temperaturile indicate pe ambalaj;

Să păstreze alimentele gătită în recipiente acoperite;

Produsele care au fost decongelate să nu se recongeleze, pentru a fi preparate sau consumate ulterior;

Să îndepărteze alimentele alterate, care sunt o sursă de contaminare pentru celelalte alimente;

Să spele bine fructele și legumele înainte de a le depozita în frigider și înainte de a le consuma.

De asemenea, inspectorii din cadrul Direcțiilor Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor județene se vor asigura ca agenții economici vor respecta:

Evitarea expunerii pentru vânzare a produselor de origine animala în locuri sau spații care nu asigură temperaturi adecvate și condiții de igienă corespunzătoare;

Condițiile de manipulare, depozitare și transport ale produselor de origine animala în toate unitățile autorizate sau înregistrate sanitar veterinar și, în mod special, a produselor perisabile (carne preparată și carne tocată, peste, oua, lapte și produse din lapte);

Măsurile privind confiscarea, denaturarea și distrugerea produselor de origine animala alterate sau depreciate pe timpul transportului, distribuției, depozitarii sau comercializării;

Asigurarea temperaturilor adecvate pentru menținerea lanțului frigorific în timpul transportului;

Interzicerea comercializării și punerii în consum a cărnurilor care nu sunt inspectate, stampilate și certificate sanitar veterinar.

Societatea actuală este plină de provocări în toate domeniile, iar cel alimentar este unul dintre cele mai controversate. Cu toții am început să tindem spre o alimentație cât mai sănătoasă, cât mai naturală, însă există producători, care din dorința de a vinde cu prețuri accesibile și profituri semnificative, folosesc produse prelucrate chimic, alterate artificial sau recurg la mijloace cel puțin dubioase de a crește câștigurile financiare prin falsificarea anumitor calități ale alimentelor. Aceasta se produce însă adesea în detrimentul sănătății consumatorului.

VII Practici frauduloase comise asupra produselor alimentare

Se pare că au apărut noi dovezi dintr-un studiu Interpol care ne spun că mai multe alimente de la companii cunoscute conțin alte ingrediente decât cele pe care le știm noi. Așa că anchetatorii din industria alimentară din diferite țări au confiscat o cantitate enormă de produse alimentare “false”, mai exact 2500 de tone – este vorba de produse care sunt fie denaturate prin mijloace chimice sau mecanice, fie cu diferite adaosuri nementionate pe etichete

Rapoartele acestor acțiuni au luat cu asalt media, din Marea Britanie până în Thailanda, două dintre țările în care se fac astfel de controale și în care se închid fabrici care comercializează produse false. În Marea Britanie se pare că a fost comercializat un brand de vodka fals, ținut în recipient anti-îngheț tratat chimic pentru a elimina mirosul neplăcut. În mod așteptat, alcoolul a fost unul dintre cele mai des contrafăcute produse.

Alte produse “false”: fructe de mare, apă minerală, suplimente alimentare, brânza Mozzarella, medicamente farmaceutice, ouă, fructe uscate, ulei de gătit.

Și aceasta este doar o scurtă listă a articolelor confiscate din peste 47 de țări printr-o operațiune a Interpol și Europol. Și conform unui articol din revista Time privind rezultatele acestor acțiuni, încă aveam de-a face cu mii de tone de produse contrafăcute care încă sunt pe piață – de la articole alimentare comune până la produse mai deosebite, importate.

Mandy Oaklander, autoarea articolului din revista Time spune:

“Produsele falsificate sunt întâlnite în toate categoriile. În Italia, 31 de tone de fructe de mare au fost etichetate drept proaspete, în schimb, ele fiind înghețate în prealabil, apoi udate cu un produs chimic care conținea acid citric și peroxid de hidrogen, pentru a ascunde faptul că începuseră să putrezească. Tot în Italia, într-o fabrică de brânzeturi, s-au găsit lactate și chimicale expirate, folosite pentru a face brânza veche să pară proaspătă. De asemenea, s-a descoperit și că brânza Mozarella era afumată într-o dubă/furgonetă, și nu oricum, ci cu o sursă de afumare produsă din gunoaie.

Și autoritățile egiptene au confiscat 35 de tone de unt contrafăcut și au oprit activitatea întregii fabrici care producea ceai fals. În Thailanda, au fost distruse 85 de tone de carne care au intrat în țară fără a avea testele de sănătate și siguranță efectuate. Și în SUA, FDA, instituția responsabilă pentru protecția și promovarea sănătății publice, a descoperit că suplimentele alimentare erau trimise ilegal prin Poștă.

Toate aceste produse comercializate în mod fraudulos au fost confiscate din piețe, aeroporturi, porturi maritime și magazine între decembrie 2014 și ianuarie 2015. Acțiunile drastice întreprinse în acest scop, cunoscute sub numele de Operațiunea Opson IV, sunt cel mai mare efort al instituțiilor statului de a descoperi și înlătura produsele comercializate necorespunzător sau etichetate greșit. Conform Interpol, în cele două luni de acțiuni, au fost confiscate 2500 de tone de produse alimentare și 275 000 de litri de băuturi contaminate. În anul anterior, în Operațiunea Opson III au fost găsite 1200 de tone de alimente false, în peste 33 de țări.”

Este de important să cumperi doar produse de calitate înaltă, de la furnizori locali – cu cât sunt mai simple/de la țară/naturale, cu atât mai bine. Chiar și experții privind reglementarea produselor alimentare sunt de acord că doar căutând și consumând produse alimentare ecologice vei ști cu adevărat ce mănânci.

Markus Lipp, Director pentru standarde alimentare la Farmacopeea, declara pentru revista Time „consumul de astfel de alimente ne va ajuta să prevenim falsificarea sau cumpărarea produselor alterate”.

Sunt puține lucruri pe care oamenii le disprețuiesc mai mult decât a mânca fără să știe ce mănâncă, tocmai de aici și declinul fast-food-urilor (McDonald's). Din ce în ce mai des ne dăm seama că este tot mai necesar să știm ce alimente consumăm și ce efecte au acestea asupra corpului nostru.

VIII Planul de acțiune pentru viitorul producției ecologice în Uniunea Europeană

1. Aspecte

Ambiția planului de acțiune este de a sprijini creșterea sectorului, împreună cu schimbările viitoare ale cadrului legislativ, în special prin explorarea unui mediu nou și posibilități pe termen lung pentru soluții la provocările legate de oferta și de cerere.

Producția ecologică este un sistem global de gestiune agricolă și de producție alimentară care combină cele mai bune practici de mediu, un nivel înalt de biodiversitate, conservarea resurselor naturale și aplicarea unor standarde înalte privind bunăstarea animalelor, precum și o metoda de producție care respectă preferințele anumitor consumatori pentru produse obținute cu ajutorul unor substanțe și procese naturale.

Datorită creșterii constante a cererii, piața ecologică din UE s-a dezvoltat semnificativ în ultimii ani. În paralel, în ultimul deceniu, numărul producătorilor de produse ecologice, precum și suprafața utilizată pentru producția ecologică au crescut într-un ritm rapid. În fiecare an, în Uniune, 500 000 de hectare de teren agricol sunt convertite la producția ecologică. În ultima perioadă, suprafața totală utilizată pentru producția ecologică a crescut cu 6,7 % pe an, în medie, ajungând la aproximativ 9,6 milioane de hectare, adică 5,4 % din suprafața agricolă totală utilizată în UE. De asemenea, producția acvicolă ecologică crește rapid, în urma introducerii normelor UE.

Sectorul cuprinde producătorii din sectorul agriculturii și din cel al acvaculturii, precum și furnizorii acestora, producătorii de alimente și distribuitorii care se conformează cu toții unor norme stricte.

Provocarea generală cu care se confruntă sectorul ecologic este să asigure creșterea constantă a aprovizionării și a cererii, păstrând, în același timp, încrederea consumatorilor. Este esențial să se garanteze credibilitatea sistemului și valoarea adăugată într-o perspectivă pe termen lung.

De asemenea, prezentul plan de acțiune oferă o contribuție la îndeplinirea obiectivelor stabilite în Strategia Europa 2020 și în politica agricolă comună revizuită. Având în vedere faptul că protecția mediului este un obiectiv de ansamblu al producției ecologice, planul de acțiune contribuie, de asemenea, la îndeplinirea obiectivelor al celui de-al șaptelea Program de acțiune pentru mediu pentru 2020.

Planul de acțiune va duce la formarea mai multor parteneriate și va mobiliza actorii implicați în implementarea acestuia, mai ales statele membre și părțile interesate.

2. Contextul producției ecologice în UE

În scopul promovării și al consolidării sectorului ecologic Comisia a adoptat primul sau Plan de acțiune european pentru o alimentație și o agricultură ecologice. Majoritatea celor 21 de acțiuni ale planului din 2004 au fost realizate, mai ales crearea noului logo al Uniunii Europene pentru producția ecologică (denumit în continuare „logoul ecologic al UE”).

După 2004, Consiliul a revizuit legislația privind agricultura ecologică în 2007, iar acum Comisia a adoptat o propunere pentru un nou Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind producția ecologică și etichetarea produselor ecologice, precum și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 834/2007.

Noul plan de acțiune pentru viitorul producției ecologice în Uniunea Europeană abordează câteva dintre problemele identificate în timpul analizei evaluării impactului efectuate în scopul revizuirii politicii UE privind producția ecologică. Analiza s-a bazat pe consultări cuprinzătoare cu o amplă gama de părți interesate. Cetățenii europeni s-au arătat foarte interesați de subiect, participând la o consultare online (ianuarie-aprilie 2013) în cadrul căreia s-au primit aproape 45 000 de răspunsuri.

În cadrul consultării, părțile interesate au sugerat Comisiei să prezinte un nou plan de acțiune. Din 2004 și până în prezent, 15 state membre au elaborat planuri de acțiune pentru dezvoltarea agriculturii ecologice la nivel național sau regional.

3. Provocările de politica: un program de acțiune în domeniile prioritare specifice

Prezentul plan de acțiune prezintă strategia Comisiei Europene privind producția ecologică, controalele și comerțul pentru deceniul următor. De asemenea, planul de acțiune este menit să contribuie la trecerea fără probleme la noul cadru juridic care urmează a fi implementat până la sfârșitul deceniului.

Sistemul european pentru producția ecologică și controale a fost creat în 1991 pentru o nișă de piață caracterizată de un număr limitat de consumatori și producători. Evoluțiile recente în ceea ce privește oferta și cererea arată că a sosit momentul pentru adaptarea și îmbunătățirea sistemului Uniunii referitor la alimentele și la agricultura ecologică. Potrivit rezultatelor consultării publice, consumatorii europeni au exigente mari referitoare la producția agricolă ecologică și la normele privind controalele.

O provocare majoră este aceea a expansiunii și a reacției la cerere fără periclitarea încrederii consumatorilor în principiile agriculturii ecologice și în calitatea produselor ecologice. În acest sens, prea multe excepții de la norme, risca să submineze integritatea agriculturii ecologice.

Alimentele și agricultura ecologică răspund solicitărilor societății în ceea ce privește protecția mediului și calitatea alimentelor, în special privind neutilizarea substanțelor chimice de sinteză și a alimentelor modificate genetic (OMG) de-a lungul întregului lanț de producție. Când se caută modalități de a răspunde creșterii cererii, trebuie să se acorde o atenție deosebită normelor complicate care îngreunează accesul micilor operatori la sistemul ecologic. Mai mult, armonizarea normelor ecologice trebuie să țintească spre norme ambițioase și stricte, ținând totodată seama de realitatea sectorului producției.

Un alt element de care trebuie să se țină cont este presiunea cererii, care determină, de asemenea, creșterea riscului de comportamente frauduloase sau de alte încălcări intenționate. Acestea nu doar dauunează intereselor consumatorilor și provoacă daune economice care denaturează concurența, ci au, de asemenea, un impact negativ asupra reputației operatorilor ecologici care se conformează normelor.

Produsele importate au un rol important în aprovizionarea cu produse ecologice. În acest sens, normele aferente trebuie să garanteze dezvoltarea comerțului cu produse ecologice, prevenind, în același timp, diluarea principiilor ecologice sau slăbirea sistemului de control.

Producția ecologică trebuie să își păstreze rolul inovator, influențând producția neecologică grație normelor sale și tehnicilor aplicate.

Pentru a răspunde provocărilor prezentate mai sus, Comisia a acordat o atenție deosebită sinergiilor posibile între politicile și instrumentele UE, ideilor inovatoare rezultate din consultări, legăturii cu inițiativele de cercetare și nevoii de sporire a încrederii și sensibilizării consumatorilor, precum și comerțului cu țările terțe.

Prin urmare, planul de acțiune pentru perioada de până în 2020 se va concentra asupra a trei domenii prioritare. Primul este creșterea competitivității producătorilor de produse ecologice din Uniunea Europeană, prin:

- sporirea gradului de conștientizare privind instrumentele UE care vizează producția ecologică și a sinergiilor dintre acestea,
- abordarea lacunelor tehnice ale producției ecologice, prin cercetare, inovare și diseminarea rezultatelor acestora,
- creșterea gradului de informare privind sectorul producției ecologice, precum și privind piața și comerțul.

Al doilea domeniu prioritar este consolidarea și sporirea încrederii consumatorilor în sistemul european pentru alimentele și agricultura ecologice, precum și a încrederii în produsele ecologice importate, mai ales în ceea ce privește măsurile de control.

Al treilea domeniu prioritar este consolidarea dimensiunii externe a sistemului UE privind producția ecologică.

4. Dezvoltarea sectorului ecologic european

Sporirea gradului de conștientizare privind instrumentele UE și a sinergiilor dintre acestea

Politica agricolă comună (PAC) reformată care se aplică începând din 2014 include măsuri de sprijin noi sau revizuite care pot fi aplicate producătorilor de produse ecologice.

În primul rând, PAC recunoaște fermierii ecologici ca „ecologici prin definiție” în sensul schemei de sprijin prin plăți directe, deoarece au dreptul de facto la plata de ecologizare.

În plus, noul cadru pentru dezvoltare rurală propune o nouă măsură specifică pentru sprijinirea agriculturii ecologice, atât pentru conversia la practicile agriculturii ecologice, cât și pentru menținerea acestora. În programele lor de dezvoltare rurală, statele membre pot lua, de asemenea, în considerare implementarea și utilizarea adecvată a listei ample de măsuri care sunt relevante și pentru fermierii sau operatorii ecologici. Acestea includ cooperarea dintre diferiții actori din cadrul lanțului alimentar în ceea ce privește, printre altele, dezvoltarea unor produse, procese, practici și tehnologii inovatoare, sprijinul pentru investiții în active corporale, inclusiv pentru investiții neproductive efectuate doar în scopuri de mediu, sprijinul pentru sistemele de calitate din domeniul produselor agricole sau pentru măsurile climatice și de agromediu destinate fermelor ecologice, dar care nu se suprapun cu cerințele impuse agriculturii ecologice.

Ținându-se seama de analiza situației actuale a sectorului agriculturii ecologice și de potențialul pieței într-un anumit stat membru sau într-o anumită regiune, se poate obține o eficiență sporită în utilizarea măsurilor de sprijin disponibile în programele de dezvoltare rurală. O astfel de analiză ar trebui să constituie baza pentru selectarea măsurilor de dezvoltare rurală relevante, urmată de o alocare adecvată a resurselor.

De asemenea, producția ecologică poate fi promovată și prin subprograme tematice ale programelor de dezvoltare rurală. Din punctul de vedere al conținutului și al finanțării, cel mai relevant subprogram tematic ar fi cel privind biodiversitatea și atenuarea efectelor schimbărilor climatice și adaptarea la acestea. Totuși, într-o oarecare măsură, și alte subprograme tematice, precum cele privind fermele mici și lanțurile de aprovizionare scurte, ar putea fi relevante pentru agricultura ecologică.

În plus, obligația statelor membre de a prevedea o cheltuială minimă de 30 % din totalul contribuției alocate fiecărui program de dezvoltare rurală din Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală pentru măsuri care abordează probleme legate de mediu și climă, inclusiv măsuri pentru agricultura ecologică, poate avea un rol puternic pozitiv în încurajarea sprijinului financiar și, în consecință, în dezvoltarea agriculturii ecologice și în furnizarea de sprijin financiar pentru aceasta.

Ca parte a accentului reînnoit asupra promovării acvaculturii în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP), Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime (FEPAM) va furniza, de asemenea, sprijin pentru practicile acviculturale ecologice.

Comisia recomandă statelor membre să utilizeze în sprijinul agriculturii ecologice oportunitățile și instrumentele disponibile în noul cadru juridic pentru dezvoltare rurală, în strategia „Creșterea albastră” și în politica comună în domeniul pescuitului.

Având în vedere schimbările recente importante din cadrul PAC, este recomandabilă o creștere rapidă a gradului de conștientizare în rândul fermierilor și a actorilor din mediul rural în privința măsurilor de sprijin disponibile pentru agricultura ecologică în instrumentele relevante propuse în cadrul noilor PAC și PCP.

Efectele pozitive asupra mediului ale agriculturii ecologice contribuie la îndeplinirea obiectivelor Strategiei privind biodiversitatea pentru 2020, ale Comunicării privind infrastructurile ecologice, ale Strategiei tematice privind solul și la îndeplinirea obiectivelor legislației din domeniul mediului, precum Directivele privind pasările și habitatele, Directiva privind nitrații, Directiva-cadru privind apa, Directiva privind plafoanele naționale de emisie.

Comisia va publica un document de informare destinat fermierilor, prelucrătorilor și distribuitorilor din sectorul ecologic, prezentând normele aplicabile producției, prelucrării și comerțului în sectorul ecologic, inclusiv normele aplicabile conversiei, precum și măsurile de sprijin din cadrul PAC.

Comisia va include agricultura ecologică printre temele specifice din cadrul viitoarei cereri de propuneri pentru sprijinul acordat pentru măsuri de informare destinate fermierilor și

producătorilor în legătură cu politica agricolă comună (PAC). Ca parte a orientărilor privind finanțarea din FEPAM, vor fi evidențiate și oportunitățile pentru acvacultura ecologică.

5. Garantarea sensibilizării privind sistemul ecologic al UE, inclusiv privind logoul ecologic al UE

Acțiunile de informare și promovare privind produsele ecologice pot avea un rol important în sporirea oportunităților de piață pentru producătorii de produse ecologice. În acest sens, politica europeană referitoare la activitățile de informare și promovare privind produsele agricole pe piața internă și în țările terțe oferă operatorilor posibilități de finanțare pentru campanii menite a crește gradul de sensibilizare în rândul consumatorilor în ceea ce privește principalele caracteristici ale sistemului producției ecologice, produsele specifice produse în conformitate cu normele UE privind producția ecologică, sistemul UE de control și logoul ecologic al UE.

Pentru consumatori, prezenta logoului ecologic al UE pe etichetele alimentelor este principalul mijloc de identificare a produselor ecologice. Utilizarea logoului UE creat în 2010 este obligatorie începând din 2012 pe ambalajele tuturor alimentelor ecologice preambalate produse în UE. În noiembrie 2013, în cele 28 de state membre, 25 % dintre respondenți, în medie, au confirmat cunoașterea logoului ecologic al UE. În paralel cu logoul UE, informațiile privind producția ecologică par a fi bine comunicate consumatorilor în general -69 % dintre consumatorii din UE au afirmat că au văzut un logo sau o mențiune care indică faptul că produsul alimentar a fost produs prin metode ecologice. Monitorizarea cunoștințelor consumatorilor privind logoul ecologic al UE și a încrederii consumatorilor în produsele ecologice ar contribui cu informații fiabile la o mai bună orientare spre domeniile în care sunt necesare îmbunătățiri în ceea ce privește informarea și promovarea pe piața UE și pe piețele țărilor terțe.

Dacă, pe termen mediu spre lung, gradul de conștientizare în rândul consumatorilor privind logoul ecologic al UE nu crește în UE sau în statele membre sau în cazurile în care încrederea consumatorilor în sistemul ecologic poate fi considerată periclitată, Comisia ar putea lua în calcul posibilitatea, în contextul noii politici de informare și promovare a produselor agricole europene, de a spori gradul de informare privind sistemul ecologic al UE și logoul ecologic al UE printr-o campanie finanțată de UE. De asemenea, pot fi luate în considerare campanii de informare sau de promovare care să vizeze gradul de sensibilizare și cunoaștere al consumatorilor în ceea ce privește logoul ecologic al UE și/sau caracteristicile principale ale sistemului ecologic al UE în una sau mai multe țări din afara UE. Aceste campanii ar putea fi urmarea unor acorduri sau înțelegeri reciproce semnate de UE (de exemplu, cu SUA sau Elveția) sau a unor inițiative de protejare a logoului ecologic al UE desfășurate în unele țări terțe.

Informațiile destinate tinerilor consumatori și copiilor pot fi, de asemenea, un instrument important de creștere a gradului de sensibilizare și de sporire a încrederii în sistemul producției ecologice. În acest sens, inițiativele naționale din cadrul programului de încurajare a consumului de fructe și legume în școli și al programului de distribuire a laptelui în școli permit sprijinirea

activităților de informare în școli privind caracteristicile metodei de producție ecologice, în cadrul aspectului educațional al programului. Revizuirea programelor PAC pentru școli oferă o oportunitate pentru consolidarea legăturii cu producția ecologică prin încurajarea aprovizionării cu produse ecologice și a integrării unor teme legate de producția ecologică în măsurile educative de sprijin.

Producția ecologică ocupă o poziție proeminentă printre criteriile UE privind achizițiile publice ecologice pentru serviciile de alimentație și alimentație publică, criteriile disponibile și care constituie recomandări pentru utilizarea voluntară de către autoritățile publice în întreaga Europă. Există potențial pentru ca statele membre și achizitorii publici să aplice și mai mult cerințele privind agricultura ecologică în cadrul achizițiilor publice, în ceea ce privește serviciile de alimentație și de alimentație publică. Comisia va elabora materiale informative specifice pentru a crește gradul de sensibilizare în rândul autorităților publice în ceea ce privește posibilitatea includerii mai multor aspecte de sustenabilitate în contractele lor de alimentație și de alimentație publică ce includ criteriile privind producția ecologică.

Comisia va continua să crească gradul de sensibilizare privind posibilitățile pe care le oferă reglementarea referitoare la activitățile de informare și promovare în favoarea produselor agricole pe piața internă și în țările terțe, în special privind obiectivele politicii de promovare și normele și procedurile care trebuie aplicate, prezentând instrumentul publicului interesat de sectorul ecologic, statelor membre (Comitetului permanent pentru agricultura ecologică), părților interesate (Grupului consultativ privind agricultura ecologică) sau în cadrul unor evenimente specializate în domeniul agriculturii ecologice, precum BioFach.

Comisia va efectua:

- sondaje periodice referitoare la gradul de conștientizare în rândul consumatorilor privind logoul ecologic al UE.
- un sondaj specific referitor la gradul de conștientizare și de înțelegere de către consumatori a sistemului UE privind agricultura ecologică și la încrederea consumatorilor în acest sistem.

Până la sfârșitul anului, Comisia își va revizui criteriile privind achizițiile publice ecologice pentru serviciile de alimentație și alimentație publică și va elabora materiale de informare specifice care ar exemplifica utilizarea în achizițiile publice a cerințelor privind agricultura ecologică.

IX Cercetarea și inovarea ca instrumente pentru depășirea provocărilor generate de normele ecologice.

1. Domeniul de aplicare

Producția ecologică a devenit un sistem agricol foarte specializat, care necesită educație profesională, cunoștințe și tehnologii specifice. Există mai multe provocări în ceea ce privește producția de produse vegetale și animaliere în cadrul sistemelor gestionate prin metode ecologice, de exemplu din cauza disponibilității reduse a unor factori de producție în forma

ecologica. Există constrângeri majore legate de hrana animalelor, mai exact de aprovizionarea cu proteine și cu micronutrienți, precum și de disponibilitatea semințelor ecologice. Obstacolele respective ar trebui abordate și depășite, mai ales având în vedere posibila eliminare treptată a anumitor excepții și derogări actuale de la norme.

În plus față de provocările respective, Comisia sugerează să se acorde și mai multă atenție unor aspecte concrete legate de dezvoltarea sectorului, precum:

- a) metode inovatoare pentru gestionarea dăunătorilor, a bolilor și a buruienilor;
- b) o alternativă la produsele din cupru pentru protecția ecologică a plantelor;
- c) reducerea consumului de energie al serelor;
- d) îmbunătățirea fertilității solului;
- e) îmbunătățirea utilizării energiei;
- f) coexistența agriculturii ecologice cu agricultura necologică;
- g) ingrediente și tehnici compatibile cu prelucrarea alimentelor ecologice.

Al treilea raport de prognoza al Comitetului permanent privind cercetarea agricolă (SCAR) identifică, de asemenea, domenii de cercetare relevante.

Disponibilitatea hranei proteice ecologice pentru animale a fost analizată de mai multe proiecte de cercetare privind agricultura ecologică și agricultura cu factori de producție limitați, finanțate de UE. Totuși, cercetarea privind culturile proteice a rămas limitată, în comparație cu alte sectoare de producție, rezultatul fiind că producțiile culturilor proteice au rămas în urma cererii în ultimele decenii. Noi investiții în cercetarea privind producția de culturi proteice ar putea contribui la reducerea diferenței din nou, ducând la o stabilitate sporită a producției și la o calitate mai bună a produselor (conținut de proteine, digestibilitate etc.), astfel încât culturile proteice să devină mai profitabile pentru fermieri și pentru întregul lanț de aprovizionare.

De asemenea, cercetarea ar putea duce la îmbunătățiri în ceea ce privește hrana pentru animale, eficiența hranei pentru animale, ameliorarea și creșterea animalelor în cadrul producției ecologice, dacă se concentrează asupra sustenabilității sporite, a eficienței utilizării resurselor, inclusiv asupra protecției apei și a solului, asupra biodiversității, precum și asupra atenuării schimbărilor climatice și a adaptării la acestea.

De asemenea, disponibilitatea semințelor ecologice, a materialului de reproducere și a puietului, precum și a materialului de însămânțare a moluștelor bivalve este o provocare economică și tehnică pentru producătorii de produse ecologice. Deși situația pare a se fi îmbunătățit ușor în ceea ce privește semințele ecologice, sunt utilizate în mod semnificativ excepțiile care permit utilizarea semințelor convenționale netratate. Este important să se ofere producătorilor mai multe informații privind disponibilitatea semințelor ecologice în întreaga UE, cu ajutorul unei baze de date pentru semințe la nivel european.

Comisia recomandă părților interesate în cauză să instituie o bază de date la nivel european privind disponibilitatea semințelor ecologice. Comisia încurajează părțile interesate - în special în cadrul Consiliului consultativ pentru acvacultura - să analizeze oportunitatea unor inițiative similare în legătura cu disponibilitatea de puiet de peste ecologic și de material ecologic de însămânțare a crustaceelor bivalve.

Pentru completarea acestei abordări, este necesar, de asemenea, să se limiteze în mod strict utilizarea derogărilor de la principiul utilizării obligatorii a semințelor ecologice. Este, de asemenea, necesar să se intensifice cercetarea privind tehnicile de ameliorare, prin studierea, de asemenea, a posibilității de a se utiliza populații locale și specii semi-domesticite pentru producția de semințe ecologice, asigurându-se în același timp compatibilitatea acestora cu principiile și obiectivele agriculturii ecologice. Producătorii din sectorul acvaculturii ecologice afirmă ca disponibilitatea puiețului ecologic și a materialului ecologic de însămânțare a moluștelor bivalve reprezintă, în continuare, un factor care limitează creșterea sectorului.

2. Instrumente UE pentru cercetare - inovare

Programul-cadru pentru cercetare și inovare al UE - Orizont 2020 poate genera soluții și instrumente pentru o și mai mare îmbunătățire a performanței și a asimilării rezultatelor cercetării. Orizont 2020 include diverse mecanisme pentru a promova cercetarea și inovarea, demonstrarea, coordonarea, crearea de rețele și formarea, precum și pentru sprijinirea infrastructurilor și a inovațiilor, de exemplu în IMM-uri.

Participarea sectorului agriculturii ecologice la Parteneriatul European pentru Inovare (PEI) privind productivitatea și durabilitatea agriculturii va fi esențială pentru stimularea inovării și pentru îmbunătățirea cooperării dintre lumea științei, cea a agriculturii, cea a consilierii agricole și cea a industriei, atât la nivel regional și național, cât și la nivel european.

Pentru a face față provocărilor viitoare, este necesară o implicare mai puternică a fermierilor în identificarea nevoilor în materie de cercetare și inovare. În cadrul PEI pot fi utilizate mai multe formate pentru explorarea aspectelor specifice care sunt relevante pentru agricultura ecologică și care ar stimula implicarea activă a fermierilor. Când stabilesc prioritățile în materie de inovare în contextul programelor de dezvoltare rurală, statele membre ar trebui să ia în considerare, printre altele, posibilitatea eliminării derogărilor. Când stabilesc prioritățile respective, statele membre pot crește gradul de sensibilizare în rândul fermierilor și al cercetătorilor și pot facilita instituirea unor grupuri operaționale dedicate temelor respective. În perioada anterioară, 49 de proiecte de cercetare finanțate de UE pe tema agriculturii cu consum redus de factori de producție și a agriculturii ecologice au consolidat capacitatea de cercetare și inovare a sectorului ecologic. Consolidarea transpunerii în practică efectivă a cunoștințelor dobândite prin cercetare, în special în ceea ce privește metodele de producție, ar spori eficiența rezultatelor cercetării și ar îmbunătăți performanța sectorului. Anumite măsuri ar trebui încurajate să utilizeze cunoștințele existente, dobândite prin cercetare și practică, pentru a testa soluții potențiale și pentru a le transpune în practică.

Platforma tehnologică pentru alimente ecologice și cercetare în agricultura (TP Organics) și-ar îndeplini rolul și prin contribuția la o agendă strategică de cercetare și inovare.

Există potențial pentru o îmbunătățire suplimentară a coordonării activităților de finanțare a cercetării pentru sectorul ecologic în întreaga Uniune Europeană. Orizont 2020 prevede sprijin pentru rețelele de organisme de finanțare naționale pentru ca aceste rețele să

participe la cereri comune de propuneri. Vor fi promovate în mod activ posibilitățile de utilizare mai intensă a instrumentelor ERA-Net și/sau de programare în comun, fiind astfel încurajate colaborările deja existente, de exemplu ERA-Net CORE-Organic Plus.

În contextul Orizont 2020, programele de lucru vor trebui să țină seama de provocările respective și de învățămintele dobândite în ceea ce privește identificarea de către fermieri a nevoilor în materie de cercetare, schimbul de rezultate ale cercetărilor, inclusiv din alte sectoare de producție, și consolidarea coordonării proiectelor de cercetare europene.

Comisia a organizat o conferință pentru a identifica prioritățile producătorilor în materie de cercetare și inovare, în raport cu provocările care ar putea rezulta din viitoarele norme privind producția ecologică.

În formatele relevante Orizont 2020, Comisia va ține cont de:

- nevoia de consolidare a cercetării, a schimbului de rezultate și a asimilării acestora, prin măsuri specifice precum acțiunile de cercetare și inovare, rețelele tematice și alte tipuri de „acțiuni de cooperare și sprijin”, care abordează sinergiile dintre rezultatele cercetării în alte sectoare de producție, pe de o parte, și cercetarea privind producția convențională și cea ecologică, pe de alta parte.
- sprijinirea ERA-Net sau a altor tipuri de instrumente, pentru a îmbunătăți coordonarea cercetării între organismele din UE care finanțează cercetarea, în vederea prezentării unor cereri de propuneri comune în domeniul cercetării.

3. Monitorizare și evaluare

Disponibilitatea datelor statistice este esențială pentru elaborarea, monitorizarea și evaluarea punerii în aplicare a politicii Uniunii privind producția ecologică, în special în ceea ce privește cunoașterea sectorului de producție, a preturilor de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente ecologice, a comerțului a preferințelor consumatorilor și a canalelor de comercializare specifice. Comisia Europeană finanțează proiectul de cercetare „Rețea de date pentru o mai bună informare privind piața ecologică europeană - Rețeaua datelor privind sectorul ecologic” (Data network for better European organic market information - Organic data network), care vizează sporirea transparenței pieței europene a alimentelor ecologice printr-o mai bună disponibilitate a cunoștințelor despre piața acestui sector. Eforturile suplimentare de culegere, analizare și diseminare a datelor existente vor spori transparența și încrederea în sectorul ecologic.

În vederea unei mai bune evaluări a eficienței și a eficacității punerii în aplicare a legislației UE, este necesară, de asemenea, îmbunătățirea cunoștințelor referitoare la modul în care este distribuită valoarea adăugată de-a lungul lanțului și la măsura în care aceasta distribuție este în beneficiul producătorilor agricoli. Atractivitatea sectorului producției ecologice pentru exploatașii mici și pentru microîntreprinderi, în special în ceea ce privește obstacolele și atractivitatea aderării la sistemul producției ecologice, este, de asemenea, un element important legat de punerea în aplicare a noii PAC.

În 2020 va fi efectuată o trecere în revistă a progreselor planului de acțiune.

Comisia va publica rapoarte regulate privind producția ecologică din UE, conținând mai ales informații privind suprafețele, exploatațiile implicate în producția ecologică și principalele sectoare de producție.

Comisia: va analiza distribuția valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare cu alimente; va analiza obstacolele din calea intrării în sectorul ecologic, cu ajutorul unui sondaj privind atractivitatea sistemului ecologic, în special pentru fermele mici și pentru întreprinderile mici și mijlocii din sectorul producției de alimente.

4. Asigurarea încrederii consumatorilor în sistemul UE de producție ecologică

Riscul de pierdere a încrederii consumatorilor este una dintre marile provocări cu care se confruntă sectorul ecologic.

În urma adoptării noului cadru de acreditare și de supraveghere a pieței în Uniunea Europeană, acreditarea a devenit instrumentul cheie pentru demonstrarea competenței tehnice a organismelor de evaluare a conformității, de exemplu a organismelor de control din sectorul ecologic. În prezent, în UE acreditarea se efectuează de către un singur organism național de acreditare care acționează în calitate de autoritate publică.

În cadrul Cooperării europene pentru acreditare a fost instituit un grup operativ care să se ocupe în mod specific cu chestiunile legate de acreditarea organismelor de control care funcționează în sectorul ecologic. Activitatea acestui grup, desfășurată în strânsă cooperare cu Comisia, a dus la adoptarea unui document obligatoriu pentru organismele de acreditare naționale care își desfășoară activitatea în acest domeniu, document aplicabil din ianuarie

Comisia va încuraja statele membre să exploreze sinergiile între activitățile organismelor de acreditare și cele ale autorităților competente, precum și posibilități de simplificare a activităților respective.

Comisia va elabora orientări suplimentare în 2016. Comisia va stabili legături, după caz, cu organismele de acreditare responsabile cu supravegherea organismelor de control din țările terțe.

Comisia va propune Comitetului Tarifului Integrat al Uniunii Europene (TARIC) să integreze cerințele legislative privind producția ecologică în baza de date TARIC.

Comisia va dezvolta:

- un sistem de certificare electronică pentru import, ca modul integrat în sistemul- Trade Control and Expert System (TRACES) viitorul sistem de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale – Integrated Management Systems for Official Controls (IMSOC);
- abordare pentru certificarea electronică pentru piața internă, de integrat în viitorul sistem de gestionare a informațiilor pentru controalele oficiale (IMSOC).

Comisia va sprijini statele membre la elaborarea și la punerea în aplicare a unei politici de prevenire a fraudelor în sectorul ecologic, prin:

- atelier(e) specializat(e) pentru schimburile de învățăminte dobândite și de bune practici
- elaborarea unui compendiu/registru de cazuri.

5. Consolidarea dimensiunii externe a producției ecologice A UE

UE are un rol important în comerțul cu alimente, în special în ceea ce privește produsele de înalta calitate. Cu importuri și exporturi anuale combinate în valoare de 196 miliarde EUR (date medii pentru perioada 2010-2012), UE este principalul partener comercial din lume în sectorul produselor agricole. Punctul forte al UE în ceea ce privește exportul este reprezentat de produsele finale care sunt gata pentru consum, atât cele prelucrate, cât și cele neprelucrate, UE înregistrând în acest segment o balanță comercială netă de 6,7 miliarde EUR (medie în perioada 2010-2012). Aceste produse includ vinurile, băuturile spirtoase, brânzeturile și cărnurile prelucrate care produc o valoare adăugată semnificativă în cadrul lanțului.

Garantarea faptului că producătorii de produse ecologice din UE urmează tendința industriei alimentare europene, dezvoltând-și pe deplin potențialul, va fi benefic pentru producătorii din UE.

Pe lângă sporirea schimburilor comerciale, sistemul UE privind producția ecologică trebuie să garanteze că produsele importate respectă cu definiția strictă a UE referitoare la alimentele și agricultura ecologice. În plus, este tot mai necesar să li se garanteze consumatorilor integritatea sistemului de control din țările terțe în ceea ce privește utilizarea etichetării ecologice și a logoului ecologic.

Tările în curs de dezvoltare sunt importante ca origine a importurilor de produse ecologice în UE. Se va acorda o atenție deosebită impactului punerii în aplicare a noilor norme privind controalele și producția, pentru a se asigura continuitatea, fără probleme, a importurilor din țările în curs de dezvoltare.

Unele dintre acordurile de echivalență încheiate de UE cu alte piețe ecologice importante ale lumii prevăd condiții de reciprocitate pentru producătorii din UE, deși domeniul de aplicare al acordurilor variază într-o oarecare măsură. Doar acordul dintre UE și SUA prevede o cooperare în ceea ce privește reglementările și standardele în domeniul producției ecologice. În încercarea de a extinde acordurile cu celelalte piețe ecologice importante în vederea includerii unei astfel de cooperări privind reglementările și standardele, Comisia va depune eforturi în vederea realizării unei convergențe mai strânse între standardele ecologice ale acestor piețe. În acest sens, Comisia va explora posibilitatea realizării unui acord multilateral între principalele piețe ecologice. Un astfel de acord multilateral sprijinit de cooperare în materie de reglementare ar putea genera sinergii în cadrul sistemului de supraveghere și control, facilitând mult producția ecologică orientată spre export atât în principalele țări producătoare de produse ecologice, cât și în țările în curs de dezvoltare.

Deși nu sunt disponibile informații detaliate privind volumele și valorile fluxurilor comerciale cu produse ecologice, este important o cunoaștere mai bună a comerțului, de

exemplu pentru a se identifica piețe existente și potențiale pentru produsele din UE și pentru ca acțiunile externe să fie concentrate asupra principalilor parteneri comerciali ai UE.

Codex Alimentarius [instituit de FAO și OMS, 185 de țări membre și o organizație membră (UE)] stabilește standarde utilizate ca referință în comerțul internațional, inclusiv în comerțul cu produse ecologice. Date fiind dezvoltarea comerțului la nivel mondial și riscul unor standarde naționale divergente, în special în cazul sectoarelor emergente, pare necesară continuarea activității de actualizare și completare a standardului Codex existent.

Protejarea noului logo ecologic al UE se realizează prin înregistrarea acestuia ca marca colectivă la Oficiul European pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne și într-un număr limitat de țări din vecinătate, precum Elveția și Norvegia. Pentru a se garanta faptul că logoul ecologic al UE nu este utilizat în mod necorespunzător în țările terțe, ar trebui efectuată înregistrarea mărcii, ținându-se seama de potențialul de piață și de riscul de utilizare necorespunzătoare ale logoului ecologic al UE.

Comisia va continua să sprijine și să coopereze cu partenerii comerciali din țările în curs de dezvoltare în cadrul politicii UE privind dezvoltarea. Analizarea oportunității de a desfășura consultări cu părți interesate și cu reprezentanți ai țărilor în curs de dezvoltare care exportă spre UE, pentru a se asigura conformitatea schimburilor comerciale cu legislația UE.

Comisia va evalua oportunitatea unei convergențe sporite a standardelor în rândul principalilor parteneri din sectorul ecologic și va explora posibilitatea unui acord multilateral.

Comisia va explora diferite posibilități de culegere și analizare a datelor statistice privind volumul și valoarea comerțului cu țările terțe, în scopul unei mai bune cunoașteri a piețelor potențiale pentru sectorul ecologic al UE. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită țărilor în curs de dezvoltare, ca furnizori actuali și cu potențial de creștere ai piețelor UE.

În ceea ce privește Codex Alimentarius, Comisia va sprijini elaborarea unor norme privind acvacultura și va explora fezabilitatea lansării lucrărilor referitoare la normele privind vinul ecologic.

Comisia va spori protecția logoului ecologic al UE în țările terțe, prin înregistrarea logoului ca marca colectivă și/sau prin acorduri bilaterale.

Concluzii

Singura modalitate prin care consumatorii din Uniunea Europeană, implicit din România, se pot asigura că nu vor fi înșelați, iar sănătatea nu le va fi pusă în pericol, este să cumpere produse certificate internațional.

Certificarea de produs pentru consumator reprezintă o garanție dată de o piață specializată, este tocmai acea încredere că ceea ce consumăm respectă total legislația europeană, respectă partea de calitate și siguranța alimentului și, mult mai important, respectă cerințele clientului, drept pentru care produsele certificate IFS sunt niște produse care sunt

validate ca fiind în conformitate cu rețetele respective, cu legislația națională și, legat de ingrediente și materii prime, respecta întru totul rețeta și standardul de produs.

Comaniile internaționale de certificare au introdus recent un nou manual de standarde prin care pot fi evaluate vulnerabilitățile și creat un proces privind când, unde și cum se pot atenua activitățile frauduloase. Potrivit specialistului, producătorii romani trebuie să treacă peste 280 de examene tehnice, cu o promovabilitate de cel puțin 75%, ca să poată fi certificați pentru calitatea și siguranța alimentelor.

Potrivit ultimului raport al Comisiei Europene legat de fraudă alimentelor (The EU Food Fraud Network and the System for Administrative Assistance & Food Fraud), fenomenul a luat amploare în 2017. De exemplu, numărul cazurilor de înlocuire sau diluare a alimentelor a crescut cu aproape 80%, fata de 2016.

Romania este totuși pe un trend ascendent în ceea ce privește calitatea produselor ce ajung la raft, arata un studiu de specialitate realizat recent de International Features Standards (IFS), companie de standarde de certificare internațională pentru produsele alimentare.

Romania este totuși pe un trend ascendent in ceea ce privește calitatea produselor ce ajung la raft, arata un studiu de specialitate realizat recent de International Features Standards (IFS), companie de standarde de certificare internaționala pentru produsele alimentare.

Potrivit analizei, Romania este pe locul 4 în topul tarilor din Europa Centrala și de Sud-Est interesate de calitatea produselor care ajung la raft. Astfel, 213 de companii cu produse romanești au obținut o certificare europeana în 2017, în creștere cu 6,50 % fata de 2016. Romania este depășită doar de Polonia, Ungaria și Cehia, în timp ce producătorii din Bulgaria, Croația, Slovacia sau Rusia dețin mai puține certificări decât Romania.

Bibliografie

<https://ec.europa.eu/jrc/en/food-fraud-and-quality>

<http://foodsecurityindex.eiu.com/>

<http://www.endoriot.com/2015/02/report-finds-we-are-eating-2500-tons-of.html>

<https://www.europol.europa.eu/content/record-seizures-fake-food-and-drink-interpol-europol-operation>